

Baletní soubor opavského divadla zvedl laťku vysoko

DENÍK 13. 4. 2010

OPAVA – Do Slezského divadla se příznivci baletu chodili v sedmdesátých a osmdesátých letech dívat na Věru Soškovou, Petru Světlíkovou, Karla Mohra, Adama Lauterkranze a Jiřího Sekaninu. V dalších letech se balet sólově odmlčel a jen několik párů dělalo křoví v operách a operetách. Teprve s nástupem Martina Tomsy do funkce šéfa souboru se začalo blýskat na lepší časy.

Po úvodním hledání a nalézání zaujala v loňské sezoně představení Radúz a Mahulena a Carmen. Žně nastaly letos uvedením inscenace Kladivo na čarodějnici, jejíž úspěch v takovém rozsahu nepředpokládal ani notorický optimista. Diváci teď už mají zase možnost chodit na baletní představení za Nikol Němcovou, Tomášem Hošem, Monikou a Valerijem Globovými. K nim postupně přibudou i další tanečníci, kteří dostávají šanci k profesnímu růstu.

Kladivo na čarodějnici, jejímž duchovním otcem je právě Martin Tomsa, provází nadšení publika nejenom z Opavy. Inscenace vznikla z jeho studijního úkolu magisterské práce na pražské HAMU. „Měl jsem vytvořit samostatné a původní baletní dílo, ale na překomponování klasiky do moderní podoby nejsou v opavském divadle podmínky. Vzpomněl jsem si na baletní představení Jenifer, které se námětově týkalo upalování čarodějnic,“ vzpomíná Martin Tomsa na první impulz. Téma ho inspirovalo k vytvoření rockbaletu Kladivo na čarodějnici, pro který vymyslel příběh a hledal vhodnou hudbu. Nastalo období stálého hledání a mnohdy úmorného poslouchání hudebních nosičů. „Když jsem uslyšel hudbu švédského kytaristy Yngwieho Malmsteena, měl jsem vybráno. Děj jsem pak hlavním představitelům- Nikol Němcové, Tomáši Hošovi a Monice

Globa v aleternaci s Adélou Kvochovou takřkajíc ušil na míru,“ říká Martin Tomsa z pozice autora. Úspěch inscenace prokázal, že volba byla správná.

Zkoušky byly hodně náročné a Tomsa při nich členům ansámblu nic neodpustil. Výsledkem je představení, o kterém se hodně mluví nejenom mezi laiky. Pro miniaturní soubor s pouhými jedenácti členy je to obrovský úspěch a balet tím dostává šanci šířit jméno svého divadla za hranicemi regionu. Diváky okouzlují hudba i taneční ztvárnění s dynamickým nábojem a k výslednému dojmu přispívá též dokonalá synchronizace hudby s pohybem, vycházející z charakteru postav. Po divadelních prázdninách vyjede opavský balet s Kladivem dvakrát do Ostravy a v jednání jsou i další města. Jeho děj přibližuje události, ke kterým docházelo roku 1628 u německého města

Würzburgu a vypráví o lásce dvou mladých lidí.

Mathilda miluje kněze Fredericka a on její cit, ohrožující jeho celibát, opětuje. Otec jí vybral bohatého ženicha, ale Matilda před ním svou lásku neutají a zasnoubení je zrušeno. Rozlíčený otec se dcery zřekne a ona odchází k Frederickovi, což se nelíbí jeho sestře Gertrudě. K vlastní významné pozici potřebuje bratrovu církevní kariéru, kterou Mathilda ničí. Proto rozehraje sérii intrik. Zaplatí muži, údajně schopnému odhalovat čarodějnice, aby za ni Mathildu označil. Bratrovi dá vypít lektvar, po kterém upadne do bezvědomí. Když za ním dívka přichází, předá ji Gertruda inkvizitorům, kteří ji úskokem obviní z čarodějnictví a odsoudí k upálení. Frederick po procitnutí spěchá milovanou dívku zachránit, ale přichází už pozdě.

JITKA HRUŠKOVÁ

Úspěšným baletem uplynulé sezony Slezského divadla bylo Kladivo na čarodějnici.
foto: TOMÁŠ RUTA